

UIT DE LITERATUUR

Schweizerische Monatsschrift für Zahnheilkunde, Aug. '29.
No. 8.

Ueber Guszporzellan, von Rudolf Jeanneret, Bern.

De gebakken porceleinvulling is volgens schrijver een luxevulling gebleven vanwege de tijdroovende vervaardiging. Verdere bezwaren zijn dat ze niet voor alle caviteiten geschikt is en dat men vaak veel tandweefsel moet opofferen om den afdruk met platina of goudfolie uit de caviteit te kunnen verwijderen.

Sedert 1887 (Herbst) is men dan ook al doende geweest met pogingen om de porceleinvulling te gieten. Het laatste product in die richting is het „Neo-Eldentog,” dat enerzijds tal van bewonderaars heeft gekregen, doch anderzijds geheel wordt veroordeeld. Jeanneret stelt zich op neutraal standpunt en toetst het resultaat zijner onderzoekingen zoowel aan het oordeel der pessimistische critici als aan dat der enthousiaste aanhangers. De bezwaren die door de tegenstanders worden geopperd zijn:

a. Neo-Eldentog zou geen porcelein massa zijn, doch een lichtvloeibaar glas.

De schrijver toont dan aan in een vergelijkende lijst, waarin de bestanddeelen van verschillende soorten glas en porcelein percentsgewijze zijn aangegeven, dat Eldentog recht heeft op den naam porcelein.

b. Neo-Eldentog zou geen voldoende mechanische weerstandskracht hebben.

Volgens de nieuwe prospectus der fabrikanten heeft het druk-onderzoek van Haber opgeleverd:

voor snijtandfacetten tot 80 K.G.,

voor Jacketkronen tot 50 K.G.

Enkele practici beweren, dat de duurzaamheid van den rand in vele gevallen onvoldoende is.

c. Neo-Eldentog zou geen voldoende chemische weerstand hebben. Om dit te weerleggen heeft de schrijver een natuurlijke tand te samen met een kogeltje Neo-Eldentog gelegd in

5% zwavelzuur, 10% zoutzuur, 1% zoutzuur, 10% melkzuur etc. en geconstateerd, dat bij al deze proeven de natuurlijke tand steeds meer aangetast was dan het Neo-Eldentog kogeltje. Het aansluiten van den rand acht de schrijver goed. Expansie noch contractie schijnt te bestaan. Wel moet er mede rekening gehouden worden, dat porcelein-massa nooit zoo volkomen vloeibaar wordt als metaal en dat de mogelijkheid bestaat van uitzetten der inbettingsmassa, wanneer de dikke porcelein-massa met te groote kracht in het model geperst wordt. Het gevolg daarvan is, dat de vulling iets te groot wordt. Men kan dit compenseeren door de caviteit te bedekken met tinfolie alvorens de afdruk genomen wordt. De oppervlakte der Eldentog-inlay moet nog gepolijst worden; in vergelijking met de gebakken porcelein-vulling heeft dit deel den schrijver het minst bevredigd. De fabrikanten deelen blijkbaar deze meening omdat ze een „Aufglasurmasse” in den handel gebracht hebben, dat in een oven op de inlay gebakken moet worden, hetgeen het proces niet onbelangrijk omslachtiger maakt.

Resumeerend zegt Jeanneret, dat hij zich niet vereenigen kan met het oordeel, „dat het probleem van gietporcelein als volkomen opgelost kan beschouwd worden,” doch dat hij de fabrikanten dankbaar is voor hunne moeite in deze richting en hoopt, dat het hun gelukken moge de kwaliteiten van het product zoo te verhoogen, dat het voor vele gevallen een blijvende plaats verovert bij onze vulmaterialen.

W.

Schweizerische Monatsschrift für Zahnheilkunde. Aug. '29. No. 8.

Ueber ursächliche Momente der Komplikationen bei Zahnextraktionen mit spezieller Berücksichtigung konstitutioneller Faktoren, von M. Brunschwiler, Baar (Kt. Zug.)

De complicaties, die zich bij het extraheeren van tanden en kiezen kunnen voordoen, bestaan in fractureeren van den wortel, fractureeren van de kaak met bloedingen, grootere of kleinere deelen die van de processus worden meegetrokken, losrukken van de tuberositas, indringen van wortels in de sinus maxillaris, enz. De oorzaak kan gelegen zijn in: a. veranderingen van de kaakbeenderen; b. veranderingen van de tandwortels, en c. abnormale verbindingen tusschen tandwortel en kaakbeen.

Ontwikkelingsdefecten, hyper- en hypoplasie, voedingsstoornissen en ziekelijke veranderingen door ontstekingen, zijn op hun beurt de oorzaak voor den van den normalen afwijkenden toestand van een kaak. Wat de wortels betreft, deze kunnen krom zijn, of met elkaar vergroeid, of door cementhypertrophie dikke knobbels vertoonen. Het gevolg is vaak breuk der wortels bij extractie, achterblijven van deze, daardoor ontsteking of ontstaan van een granuloom. De verbinding tusschen wortel en de beenige tandkas kan zóó innig zijn, dat een deel der alveool meekomen moet bij de extractie. Het wijst dus nog niet op verkeerde techniek wanneer men dit verschijnsel in de praktijk zoo vaak tegenkomt.

De auteur doet verder mededeeling van verschillende in zijn praktijk voorgekomen complicaties bij extracties, waarbij hij radiologisch of ook wel histologisch de een of andere oorzaak kan aantoonen, die de ondervonden moeilijkheid verklaarde. Een klasse-indeeling der menschen, waarbij men ongeveer weet welke kaak en welke soort wortels te wachten zijn bij uiterlijke beschouwing van den patiënt beveelt hij aan, teneinde op complicaties voorbereid te zijn of deze zoo veel mogelijk te voorkomen.

W.

Schweizerische Monatsschrift für Zahnheilkunde Oct. '29. No. 10. *Die Identifizierung durch die Zähne bei Brandkatastrophen*, von Dr. A. Klein, Wien.

Vanwege hun buitengewonen weerstand tegen het vuur, water en verrotting, zijn de tanden een uitstekend middel tot vaststelling der identiteit, zoodat in vele gevallen bij verkoolden, verminkte en in ontbinding verkeerende lijken een herkenning enkel en alleen door de tanden mogelijk bleek.

Wordt de tand onmiddellijk na de extractie in een vlam gehouden dan springt hij in stukken. Werkt de hitte langzaam op hem in dan verkoolt hij; het glazuur begint met barsten; bij voortdurend der hitte verbranden alle organische stoffen en de tand verandert in witte asch. De lippen en wangen vormen een natuurlijke bescherming voor de tanden en terwijl de eerste bij verbranding tot een leerachtige substantie worden, blijven de tanden meestal gespaard. Van een groot belang bij het identificeren is het werk aan de tanden verricht door de tandartsen in den vorm van vullingen, bruggen, prothesen etc.

Amalgaam en guttapercha verdwijnen bij verbranding zonder een zichtbaar spoor na te laten; goud en platina blijven volkomen onveranderd. Fosphaatcement-vullingen veranderen slechts van kleur, ze worden zwart, behouden echter hun vorm en consistentie, evenzoo de silicaat-cement-vullingen. Porcelain-vullingen ondergaan van hooge temperatuur geen invloed, Caoutchouc verbrandt volledig, de kunsttanden worden niet aangetast. Metaalplaten, stifttanden, kronen en bruggen blijven onveranderd. De schrijver geeft dan achtereenvolgens het verhaal van de groote schouwburgbrand te Weenen in 1881 en van den brand op de Bazar de la Charité in 1897 te Parijs, bij welke gelegenheden honderden menschen den dood vonden. Van eenige tientallen is het toen gelukt de identiteit vast te stellen enkel en alleen door de medewerking van tandartsen, die aan de hand hunner aanteekeningen het gebit herkenden der slachtoffers. Niet alleen bij rampen, doch ook bij misdaden is het reeds menigmaal voorgekomen, dat tandartsen hun dienst konden verleenen tot herkenning der verslagenen en blijkt dus van hoe groote waarde en nut het kan zijn eventueel uitgevallen of gebroken tanden, prothesen, kronen en bruggen bij voorkomende rampen, ongelukken en misdaden zorgvuldig te bewaren.

W.